

ferencias, lo qual demostra el bon acort que va tenir al pendre tal acort; com demostra també el desitj de nostres agricultors d' apendre cosas novas y desterrar la rutina, camp migrat per tot el que vulgui que son treball sigui profitós.

La de avuy es la segona de la série de conferencias projectadas, la qual se ha posat á cárrech de D. Ignasi Girona, President del Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro. Els mérits de dit senyor no es prou la meva paraula per enaltirlos; sols diré que es el sacrifici moral y material personificat en tot quant representí progrés y avéns en agricultura y está disposat sempre á prestar sa valiosa cooperació en pro dels interessos agrícols.

Acte seguit se disposá el Sr. Girona á tractar del tema «Prácticas á seguir en vini-viticultura».

El setmanari comarcal *La Veu del Vallés* doná el següent extracte de la notable conferencia del Sr. Girona:

«Digué que aixís com abans cada poblet, ó millor encara, cada pagés obtenia de sas terras tots els fruyts necessaris pera sa alimentació y la de son bestiar, avuy degut á la facilitat de comunicacions que ab els ferrocarrils s' ha lograt, cada terrer 's pot dedicar al cultiu que millor hi vagi, puig encara que resulti un excés de producció en qualsevol producte, tenim els carrils que ho portan als punts ahont n' hi falta, ab rapidés y economia relatives. Aixó es beneficiós per dos conceptes: en primer lloch perque cada terrer s' emplea pera lo que més hi convé y segonament que 'l pagés pot conèixer més el cultiu y cuydado de las plantacions á cada terme acostumadas. Per aixó y considerant que la vinya es el cultiu molt generalisat en casi totas las comarcas de Catalunya, vingué á parlar nos dels cuydados dels ceps y de la elaboració del ví. Res vos tinch de fer avinent, digué, respecte á la replantació de las vinyas, puig tots las tenim ja ab peus americáns, y respecte als empelts diré als pochos que encara han d' empeltarlos que no escullin aixarts que produueixin molta cantitat, puig es preferible una bota de bon ví que dugas de ví petit y mal criat, no sols tenint en compte el preu de venda, si que també lo que costa l' un y l' altre, d' obtenció y conservació. També posá de manifest que degut á l' época en que 'l mercat francés faltat de vi vingué á Espanya á proveir, sols eran comprats els vins pujats de color fent cas omís del gust y graduació, y tothom la doná á plantar ceps de ví negre sense capir que no son aquestos els de millor aroma y els més admesos en els demés mercats; per aixó aconsellá que millor era empeltar ab sarments de raim blanch, puig el ví que obtindrán será millor y més agradable al paladar.

Després parlá de la poda, y apoyantse ab sabias rahóns fisiológicas demostrá que millor que deixar moltas brocadas ab pochos borróns era deixarne una sola ab sis ó set borróns, práctica que ell segueix en sa propietat del Castell del Remy ab molt bon éxit. Recomaná als pagesos d' aquestos encontorns segueixin aquest procediment probantho primer ab tres ó quatre passadas de ceps y comparant son rendiment ab el de tres ó quatre passadas esporgats segóns s' acostuma.

Entrant després á explicar els cuydados que requereix la elaboració del vi perque resulti bó, agradable y de conservació assegurada, digué qu' eran tres els